

ling, f.eks. forsikringsselskabers forrentning af erstatninger.

Det er hensigten at udnytte bemyndigelsen til administrativt at pålægge forsikringsselskaber at foretage årlige indberetninger om forrentning af erstatninger, idet sådanne forrentninger kan være af betydelig størrelse.

Til nr. 14

Det foreslås, at erhvervmæssige udlåneres pligt til at foretage årlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder om udlån udvides fra at omfatte udlån til debitorer, der er fysiske personer, til også at omfatte udlån til debitorer, der er juridiske personer som selskaber, foreninger, selvejende institutioner m.v.

Den foreslåede udvidelse sker bl.a. efter ønske fra de indberetningspligtige, specielt pengeinstitutterne, der har vanskeligt ved at administrere en indberetningsordning, hvor lån til personlige debitorer skal adskilles fra lån til selskaber og andre juridiske personer.

Til nr. 17

Der stilles forslag om en præcisering af bestemmelsen, således at indberetningskriteriet bliver bragt i overensstemmelse med det tilsvarende kriterium vedrørende renter i skattekontrollovens § 8 H (indlån), § 8 P (udlån) og § 8 Q (pantebreve).

Til nr. 18-20

Forslagene er redaktionelle. De er begrundet i ønsket om at lade disse kompetencer blive omfattet af de almindelige regler for sagsudlægning og klageafkortning, jf. bekendtgørelse nr. 514 af 16. juni 1994 om henlæggelse af visse beføjelser til de kommunale skattemyndigheder, told- og skatteregionerne, Told- og Skattestyrelsen m.fl.

Til nr. 21

I forbindelse med overførsel af reglerne om skattekontrol med finansielle aktiver i udlandet fra »valutabekendtgørelsen« til skattekontrolloven, jf. lov nr. 298 af 27. april 1994, blev der indført en bestemmelse i skattekontrollovens § 11 A, stk. 8, hvorefter pengeinstitutter ikke må overføre beløb til konti i udlandet, før pengeinstituttet enten har sikkerhed for, at ejeren har foretaget kontoanmeldelse til de danske skattemyndigheder – under forudsætning af at ejeren er skattepligtig af kontoen her til landet – eller pengeinstituttet selv foretager en sådan kontoanmeldelse.

For at modvirke eventuelle omgælsesforsøg og for at skabe konkurrenceneutralitet foreslås, at denne kontrolpligt udvides fra ikke kun at omfatte pengeinstitutter til at omfatte alle, der som led i deres virksomhed formidler pengeoverførsler, eksempelvis også børsrådgiverselskaber, investeringsforeninger, vekselerere og advokater.

Til nr. 22

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 23-25

Det foreslås præciseret, at erklæringspligten vedrørende livs- eller pensionsforsikringer, der er tegnet i forsikringsselskaber i udlandet, ikke kun foreligger for forsikringstagere, der er fuldt skattepligtige her til landet på tegningstidspunktet, men også for forsikringstagere, der efter tegningen bliver fuld skattepligtig her til landet, f.eks. i forbindelse med tilflytning.

Efter skattekontrolloven § 8 B, stk. 7 er der i dag en pligt for forsikringstagere, der er skattepligtige efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1-3 og som har tegnet en livsforsikring på et tidspunkt, hvor de ikke var fuldt skattepligtig her til landet, til at foretage anmeldelse af forsikringen til den kommunale skattemyndighed i forbindelse med indtræden af fuld skattepligt.

Det foreslås, at disse regler samles i skattekontrollovens § 11 C, men med den virkning, at anmeldelse ikke skal foretages til den kommunale skattemyndighed, men til de statslige told- og skattemyndigheder, sml. forslaget under § 1, nr. 6.

Til nr. 26

Forslaget er en følge af forslagene under nr. 1 og 3.

Til nr. 27

Ved lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven er anklagemyndighedens struktur ændret. Herefter er påtaleretten i sager, hvori der ikke nedlægges påstand om frihedsstraf, overført fra statsadvokaterne til politimestrene. Derved er den gældende bestemmelse i skattekontrollovens § 19, 1. pkt., blevet overflødig.

I stedet foreslås indsat en bestemmelse, der lovfæster den gældende administrative praksis på skatteområdet, hvorefter den skattepligtige ved administrativ behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens §§ 13-18 vejledes om, at den pågældende, som muligt strafansvarlig, ikke har pligt til at udtale sig om dette forhold.